

اجتماع برای همه

مبارزه برای حقوق اجتماعی

ما به چیزی که مقابل چشمان ما اتفاق می افتد و چیزی که عادی تلقی میشود عادت نخواهیم کرد. شرایط رو به بهبودی نیست. رنج کشیدن و مرگ دیگر یک استثنا نیست. آنها به زندگی روزمره تمام آنها که تا هنوز به این کشور تعلق ندارند و آنها که در تلاش آمدن به این کشور است را طبق دلخواه خود شکل میدهند. مردم تحقیر، توهین و لنت و کوب میشوند. با همبستگی و اتحاد صد ها هزار انسان بد رفتاری شده و زیر پای میگردند. با ما به چشم شک و سوظن دیده میشود، آنها برای مانع شدن از داخل شدن ما حصار ها میسازند، برگشت مان میدهند تا ناپدید شویم. اما ما اینجا هستیم، ما می مانیم، ما از خود امیدها و آرمان ها داریم. ما اجتماع متحد را زنده میسازیم.

یادبود تازه تر از همیشه است

ما دست نمی برداریم، ما تابستان ۲۰۱۵ را به خاطر داریم که صد ها هزار نفر مرزهای اروپا را گشودند. هیچ کسی نتوانست آنها را متوقف کند چون آنها به هیچ کس اجازه توقف کردن آنها را نداد. آنها با پای پیاده برای رسیدن به جایی حرکت کردند. از ایستگاه قطار در بوداپست تا مرز اتریش. آزادی تغییر مکان و حرکت دیگر یک تقاضا باقی نماند، همان جنبش باعث سلب آزادی های شد مانند حق داشتن حقوق، حق بودن و محافظت شدن، حق کمک کردن و داشتن یک آینده. مارش امید (The March of Hope) به عنوان یک رخداد فراموش نشدنی در تاریخ طولانی مبارزه برای حقوق مهاجرت باقی میماند.

حتی امروز، ما در اینجا بسیار هستیم و حتی شاید تعداد ما افزایش یافته باشد. روز به روز ما در صدد مقاومت در مقابل حکم ناعادلانه کنونی هستیم. اعتراضات کوچک و بزرگ بخشی از زندگی ما شده است. آرزوی ما ۲۰۱۵ تا حال خفه و خاموش نشده است، این آرزوها در همبستگی هزاران مردم در جرمنی و اروپا تجلی یافته است. ما به مبارزه خود برای حقوق حضور مهاجرین و بیجاشدگان و هم چنان حق حضور خود ادامه میدهم. ما حمایت همه روزه را فراهم ساخته ایم و ما به دادستانی ایالتی و اخراج مهاجرین اعتراض میکنیم. ما در مقابل پوپولیس جدید جناح راست و فاشیستان قدیمی ایستاد شده ایم. ما اینجا هستیم و ما با همه آنهایی که آمده اند همکاری میکنیم. ما همه آنهایی هستیم که اینجا آمده ایم، ما اجتماع متحد هستیم.

از همبستگی تا سیاست

پالیسی های موجود مهاجرت باید تغییر کند و این قابل مذاکره نیست. این یک نقطه مرکزی برای اجرای فعالیت های سیاسی ما است و خواهد بود که اینها مربوط تمام سیاستمداران میشود:

• **حق رفت و آمد: توقف مرگ**

جان باختن در دریای مدیترانه باید هرچه عاجلتر پایان یابد، در این موضوع هیچ جایی برای بحث نیست. ما عادی سازی مرگ و شکنجه که از غرق شدن در این دریا میمیرند را در این سرحد کشنده قابل قبول نمیدانیم. مرگ هزاران انسان میتواند فردا اختتام یابد اگر آنها بتواند از طریق طیاره یا کشتی به اروپا سفر نمایند. اما در عوض ستمگران آنهایی که مهاجرین را حمایت و کمک میکنند تحت پیگرد قانونی قرار میدهند. ما مستحق یک عقبگردی در پالیسی مهاجرت اروپا برای گذرگاه امن، آزادی حرکت و نقل مکان و یک اروپای خوش آمد گوی هستیم.

• **حق بود و باش: توقف ترس**

طی چند سال گذشته صد ها هزار نفر به آلمان رسیده اند، اما صد ها هزار دگر هنوز نمیدانند که آنها میتوانند بمانند یا نه؟ بدون حق بودباش آنها هنوز با ترس، ناامنی و بلا تکلیفی دست و پنجه نرم میکنند بعضی آنکه بخود آینده بسازند. این نه تنها برای مهاجرین بلکه همه انسانها نباید بعد از این مورد تبعیض و خشونت قرار گیریم، یا هزاران فامیل که از هم پارچه شده اند دوباره میتوانند با هم زندگی کنند. ما خواهان یک موضع گیری واضح از طرف آناتیکه در پروسه تصمیم گیری سیاسی شامل هستند برای حق بدون قید و شرط برای ماندن و پایان اخراج میباشیم. حالا همه آنهایی که اینجا هستند از همینجا هستند و همینجا میمانند.

- **حق انسجام و همبستگی: شکستادن سکوت**
قانون بین کشور های مختلف بطور جداگانه فرق قایل شده و ما را مطابق آن طبقه بندی میکنند، بعضی ها با دید انداز خوب و بعضی ها با دید انداز بد از لحاظ اقامت. کشور ها به صنوف امن، نا امن و نیمه امن طبقه بندی شده اند. آنهایی که بیشترین ضرر را از این محرومیت را میبینند اقلیت های قومی و انهایی هستند که در نارم های جامعه برای شان جایگاهی نیست، در یک حالت انتظار و نا امیدی از پذیرفته شدن قرار دارند. ما خواهان توسعه انسجام که هیچ کسی نباید بخاطر اصلیتش تبعیض قرار گیرد، میباشیم.

- **حق داشتن حقوق مساوی: توقف نژاد پرستی**
از صد سال گذشته به این سو که نه تنها در دو سال اخیر جامعه ما از فرهنگ های متعدد تشکیل شده است. چی کسی تا حالا در همان محل که اجدادش به دنیا آمده اند زندگی میکنند یا چی کسی در محل بودو باش آبابی خویش وظیفه اجرا میکند؟ مردم همیشه رفت و آمد داشته اند، هیچ دلیلی برای حقوق غیر مساوی پیدا نمیشود. اگر شما از سوریه، یونان، مقدونیه، نایجریا، مراکش یا بدین ورتنبرگ هستید، یا اگر این حقوق مربوط زیستن، معارف، کار، تجهیزات و یا حق دسترسی به خدمات صحتی باشد، حقوق اجتماعی و سیاسی برای تمام آنهایی که اینجا زندگی میکنند بدون استثنا و از همان لحظات اول وجود دارد.

- **حق زیستن: توقف بی عدالتی در سطح جهانی**
از صد ها سال قبل بعضی کشور ها منابع، تجارت برده، منابع طبیعی، کارگران مخوف و ترسیده و حکومت های فاسد را از کشور های دگر به سرقت برده اند. سرمایه غرب به اساس محرومیت و استثمار ساخته شده است. اروپا در حال صدور سیستم سرمایه داری مخوف به سایر جهان است که همه روزه از مردم قربانی میگیرد. مردم به اروپا فرار میکنند بخاطر که برای آنها هیچ چیزی باقی نمانده است و آنها میخواهند که زندگی شان را نجات دهند. ما خواهان حقوق مساوی برای همه هستیم، هرکس دارای حق تکامل فزینی، خوشی و داشتن یک آینده در هرکجای این جهان نه تنها در غرب، میباشد. هیچ کسی نمیخواهد که از سرزمین خود فرار کند.

آواز ما حساب شدنی است

یک هفته قبل از انتخابات عمومی ما میخواهیم خود را به همگی نشان بدهیم، همگی ما متحدانه در سرک های برلین. ما میخواهیم فضای را برای تمام آنهاییکه تا حالا آواز شان شنیده نشده است، اینطور داستانها به ندرت شنیده میشود حتی در همین مبارزات انتخابی برای عدالت اجتماعی که حتی بسیاری ها حق رای دادن را ندارند، ما میگوییم اجتماع برای همه !!!

هر وقت که ما در سرک ها می آییم ما میخواهیم که بسیار باشیم. هر کسی که در مورد خوبی و انسجام توجه میکنند باید به سرک ها بیایند. هر کسی که دگر توان تحمل تحمل قدرت برای زیستن در حالت وخیم و رها شده اند تا در سرحدات اروپا بمیرند، باید در سرک ها بیایند. ما نیک میدانیم که بسیاری ها سالها برای آینده شان تلاش و مبارزه کرده اند، حالا وقت آن است که صدای مان را با هم بلند کنیم ما بیشتر از آن هستیم که فکر میکنیم. ما متحدانه خواهد آمدیم.

این بخاطر آن است که ما خواهان فعالیت های غیز متمرکز و دیدار های محلی را در حوالی سالگرد مارش آرزو هستیم که از دوم سپتامبر ۲۰۱۷ آغاز میشود. در شهر خود، قریه خود و شهرستان خود خلاق باشید.

ما یک تظاهرات ملی را در ۱۶ سپتامبر را در برلین اعلام میکنیم، بیایید و با یک رژه بزرگ یکجا شوید که بخاطر مشارکت اجتماعی، حقوق مساوی و انسجام مبارزه میکنند.

ما متحدانه خواهد آمدیم.